

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoP/27/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115219533
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3115219533.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivan Kubínyiho a členiek senátu Mgr. Zuzany Holúbkovej a JUDr. Gabriely Janákovkej právnej veci navrhovateľky: S. J., bytom P., E. XXXX/X, zast. A3 advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Trenčín, Partizánska 25, IČO: 36 735 311 a manžela: C. J., bytom P., E. XXXX/X, o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletým S., nar. XX.XX.XXXX a maloletej L., nar. 10.12.2005, zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, na odvolanie manžela proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 11. januára 2017, č. k. 26P/123/2015-114, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o výživnom m e n í tak, že otec je p o v i n n ý prispievať na výživu mal. S. sumou 240 eur a na výživu mal. L. sumou 180 eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám matky, s účinnosťou od právoplatnosti výroku rozsudku súdu o rozvode manželstva účastníkov.

V zostávajúcej časti rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozviedol manželstvo účastníkov konania. C. S. a L. na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti matky a rozhodol, že obaja rodičia budú maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok. Otcovi maloletých detí uložil povinnosť platiť na výživu mal. S. sumou 300 eur mesačne a na výživu mal. L. sumou 200 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, s účinnosťou od právoplatnosti výroku rozsudku súdu o rozvode manželstva účastníkov. Styk otca s maloletými deťmi súd neurčil a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Na odôvodnenie svojho rozhodnutia vo veci samej súd prvej inštancie uviedol, že výsledky vykonaného dokazovania posúdil podľa § 23 ods. 1, 2, 3, § 24 ods. 1, 2, 3, 4, § 25 ods. 1, § 36 ods. 1, § 62 ods. 1 až 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že manželstvo účastníkov je hlboko a vážne rozvrátené. Manželstvo si neplní svoju funkciu v žiadnej oblasti a je len formálnym zväzkom. Za príčiny rozpadu manželstva účastníkov považoval súd rozdielne povahy a rozdielne názory manželov, v dôsledku čoho medzi nimi dochádzalo k nedorozumeniam a následne i k vzájomnému citovému odcudzeniu. Na základe týchto skutočností súd potom manželstvo účastníkov rozviedol. Mal. S. a mal. L. na čas po rozvode súd zveril do osobnej starostlivosti matky, keď o tieto sa osobne stará matka, pričom so zverením detí do starostlivosti matky súhlasil otec maloletých detí aj kolízny opatrovník. I samotné deti vyjadrili želanie žiť so svojou matkou. Pri rozhodovaní o výške výživného súd vychádzal zo skutočnosti, že mal. S. navštevuje tretí ročník Francúzskeho bilingválneho gymnázia v Trenčíne, stravuje sa v školskej jedálni, platí príspevok ZRPŠ 30 eur, skladá sa na stužkovú po 10 eur mesačne, navštevuje doučovanie z matematiky, fyziky, za ktoré platí 40 eur mesačne.

Má výdavky na telefón, antikoncepciu, kontaktné šošovky a v súvislosti so zdravotnými problémami každoročne navštevuje kúpele s výdavkom 100 eur. Má výdavky na okuliare a zubára. S návštevou školy má spojené výdavky na zahraničné zájazdy. U mal. Natálie súd vychádzal z toho, že táto navštevuje piaty ročník základnej školy, kde platí ZRPŠ 15 eur ročne, stravuje sa v školskej jedálni, za obedy platí 19 eur mesačne. Navštevuje ZUŠ, kde platí 90 eur ročne. má výdavky na telefón, na okuliare a na zubára, cestovné do školy vynakladá 10 eur mesačne. U matky súd vychádzal z priemerného zárobku 554,30 eur, pričom poberá na deti daňový bonus a prídavky, z príjmu hradí všetky náklady súvisiace s bývaním. U otca maloletých detí súd uviedol, že tento od 07.11.2016 pracuje na Malte, od 07.11. do 30.11.2016 dosiahol mzdu 821,33 eur, v decembri 2016 1 151,33 eur. So zamestnávateľom sa dohodli na zvyšovaní mzdy o 250 eur ročne až do 14 560 eur ročne. Na Malte si hradí nájomné 450 eur mesačne a pri podpise nájomnej zmluvy musel zaplatiť kauciu 450 eur. Okrem toho podľa vyjadrenia platí internet 15 eur mesačne a energie 35 eur mesačne. Vychádzajúc z príjmu otca v sume 1 100 eur mesačne (zistený v decembri 2016 bez vianočného príspevku, keďže tento príspevok v ďalších mesiacoch otec nebude poberať) mal súd za to, že je v jeho možnostiach a schopnostiach prispievať na výživu maloletej S. sumou 300 eur mesačne a na výživu mal. L. sumou 200 eur mesačne. Súd zohľadnil aj tú skutočnosť, že otec je vlastníkom prerobeného bytu, ktorý podľa jeho vyjadrenia prepožičiava známemu iba za úhradu energií vo výške 130 eur mesačne. Otec výpožičku bytu odôvodňoval obavou o zničenie bytu nájomcami. Súd bol toho názoru, že takýmto konaním sa otec zbavuje majetkového prospechu, z ktorého by mohol platiť výživné pre maloleté deti, keďže z prenájmu bytu by mohol mať príjem okolo 283 eur mesačne po zaplatení zálohových platieb 130 eur a dane z prenájmu nehnuteľnosti v sume asi 87 eur. Súd vychádzal z toho, že za tento byt by mohol otec získavať celkovo nájomné 500 eur mesačne, keďže sa jedná o kompletne prerobený byt s dvoma pivnicami so záhradkou a murovanou garážou v uzatvorenom dvore v lukratívnej lokalite, potom príjem otca z pracovného pomeru a z prenájmu nehnuteľnosti by sa mohol pohybovať vo výške 1 393 eur mesačne a po zaplatení výživného 500 eur by tak otcovi mohlo zostávať na uspokojenie jeho potrieb 893 mesačne. Súd sa nestotožnil s názorom otca maloletých detí, že je potrebné určiť výživné tak, ako to bolo rozsudkom v konaní 31P/198/2015-52 zo dňa 31.05.2016 vo výške 120 eur pre mal. S. a 100 eur pre mal. Natáliu, keď podľa jeho názoru nedošlo k zásadnej zmene pomerov na strane účastníkov konania. Súd bol však toho názoru, že od uvedeného rozhodnutia došlo k zásadnej zmene pomerov na strane otca, ktorý bol v čase predchádzajúceho rozhodnutia nezamestnaný a iba očakával dávky v nezamestnanosti vo výške 600 až 700 eur, pričom takéto dávky otcovi neboli ani priznané, teda otec v tom čase bol nezamestnaný a bez príjmu a v súčasnosti má príjem z pracovného pomeru 1 100 eur. Navyiac aj u mal. L. došlo k zmene pomerov od posledného určenia výživného v tom, že od posledného určenia výživného v tom, že od 01.09.2016 prešla na druhý stupeň základnej školy, čím nepochybne jej potreby vzrástli. Súd mal pochybnosti aj o majetkových pomeroch otca, ktorý v máji 2016 získal sumu 10 000 eur z predaja bytu, pričom otec žiadnym spôsobom okrem svojho tvrdenia nepreukázal použitie týchto finančných prostriedkov a ani na preukázanie svojich tvrdení v konaní žiadne dôkazy nenavrhoval. Aj tieto finančné prostriedky nemal otec v prvom rade použiť na úhradu výživného pre maloleté deti. Pokiaľ matka detí žiadala, aby časť výživného pre maloleté detí bola určená na tvorbu úspor, súd takémuto návrhu nevyhovel vzhľadom na výšku mesačných výdavkov pre maloleté deti. V zmysle ust. § 25 ods. 2 Zákona o rodine styk otca s maloletými deťmi na žiadosť rodičov súd neupravil. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil ust. § 52 CMP.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletých detí, a to proti výroku o rozvode manželstva účastníkov ako aj voči výroku o výške výživného. V prvom rade namietal, že súd v konaní 31P/198/2015 rozsudkom zo dňa 31.05.2016 mu určil povinnosť platiť na výživu mal. S. sumou 120 eur mesačne a na mal. Natáliu sumu 100 eur mesačne, pričom od vydania tohto rozsudku do vydania odvolaním napadnutého rozsudku nedošlo k žiadnej výraznejšej zmene pomerov. Súd prvej inštancie preto nesprávne dospel k podstatne odlišnému záveru, keď celkovú sumu, ktorú má platiť na výživné stanovil na 500 eur na obe deti. Poukázal na súčet výdavkov na mal. deti, tak ako ich uviedol súd prvej inštancie, ktorých priemer je asi 370 eur mesačne. Tieto považuje za neprimerane vysoké, resp. nie všetky súdom uvádzané výdavky predstavujú podľa neho odôvodnené potreby (napr. antikoncepcia, vysoké vreckové a pod.). Podľa názoru súdu potom vyplýva, že by mal vyživovaciu povinnosť na mal. deti plniť výlučne on, a to vo výške prevyšujúcej odôvodnené potreby detí. Zdôraznil, že kolízny opatrovník na pojednávaní navrhol určiť výživné spolu vo výške 420 eur, s čím súhlasila aj matka detí, pričom súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku vôbec nevysvetlil, prečo sa od takto navrhutej výšky výživného odklonil. Poukázal ďalej na to, že súd pri výpočte sumy, ktorú by mohol dosiahnuť z prenájmu nehnuteľnosti - bytu, nelogicky odpočítava nezdaniteľnú časť základu dane vo výške 500 eur ročne, hoci túto na prenájme uplatniť nemožno. Ďalej pri stanovení výšky trhového nájomného vychádzal súd

zo skutočnosti, že k bytu patrí aj pivnica a garáž, ktoré však užíva on, keďže v nich má uložené svoje osobné veci, ktoré nemohli zostať v byte, ktorý užíva tretia osoba, a teda nemôžu byť pivnice a garáž prenajaté. Považuje za zavádzajúce tvrdenie súdu, že neboli predložené žiadne dôkazy o použití sumy 10 000 eur, keď v konaní bola predložená zmluva o nájme bytu na Malte, kde vycestoval za prácou, čo v konaní nikto nespochybnil a kde si potreboval nájsť ubytovanie a uhrádzať náklady na jeho život a rovnako si plniť stanovenú vyživovaciu povinnosť na deti počas obdobia jeho nezamestnanosti, teda až do novembra 2016. Navyše rovnakú sumu obdržala aj matka detí, ktorá však súdu žiadnym spôsobom nepreukazovala ich použitie. Nie je pravdou tvrdenie matky detí, že musí bratovi vyplatiť sumu 18 000 eur za byt, v ktorom býva, keďže predmetný byt je v podielovom spoluvlastníctve matky detí a jej brata, ktorému matka detí spoluvlastnícky podiel o veľkosti polovice darovala. Vychádzajúc z rozhodnutia súdu by otcovi po úhrade výživného vo výške 500 eur pri príjme za január 2017, ktorý mal vo výške 1 011,65 eur, úhrade 450 eur nájomné a sumy 50 eur za energie a vodu, 15 eur za internet a 40 eur za dopravu do práce, reálne zostalo na živobytie v mesiaci január 2017 mínus 43,35 eur. S poukazom na tieto skutočnosti je výška výživného stanovená v rozsudku súdu prvej inštancie pre neho likvidačná, ktorá mu zároveň znemožní akýkoľvek osobný kontakt s deťmi, keď mu nezostanú žiadne prostriedky na úhradu jeho potrieb a už vôbec nie na letenku a cestu na Slovensko. Z tohto dôvodu potom nemôže súhlasiť ani s rozvodom manželstva s matkou detí a tento si rozmyslel. Žiadal preto rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie, alternatívne rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a návrh na rozvod manželstva zamietnuť.

3. K podanému odvolaniu otca maloletých detí sa písomne vyjadrila matka maloletých detí, ktorá žiadala rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Odvolanie otca maloletých detí považuje v celom rozsahu za nedôvodné. Odvolanie bolo podané aj proti výroku o rozvode manželstva, hoci na pojednávaní sa manžel jednoznačne vyjadril, že s rozvodom manželstva súhlasí. Je teda nepochybné, že podanie odvolania má za cieľ čo najviac oddialiť povinnosť platiť výživné vo výške určenej súdom v napadnutom rozhodnutí. Aj odvolanie plnej moci manžela advokátskej kancelárii považuje za účelové, pretože manžel sa dlhodobo zdržuje v zahraničí, kde sa mu bude doručovať pošta, čo môže takisto oddialiť konečné rozhodnutie vo veci. Pokiaľ ide o výšku výživného určenú v rozsudku súdu prvej inštancie, túto považuje za správnu, keď súd prvej inštancie v konaní veľmi podrobne a starostlivo zisťoval skutkový stav, vykonané dôkazy správne vyhodnotil a na ich základe aj rozhodol.

4. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca maloletých detí písomne nevyjadril.

5. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku. Prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

6. Podľa § 22 Zákona o rodine k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch. Podľa § 23 ods. 1, 2, 3 Zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí. Súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinnosti manželov podľa § 18 a 19.

7. Podľa § 18 Zákona o rodine manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach, sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

8. V danom prípade súd prvej inštancie na základe výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správne záveru, že manželstvo účastníkov je hlboko a trvale rozvrátené, účastníci nežijú v spoločnej domácnosti, spoločne nehospodária a ani sa intímne nestýkajú. Manžel na pojednávaní dňa 30.11.2016 vyjadril súhlas s rozvodom manželstva.

9. Zhodne so súdom prvej inštancie bol aj odvolací súd toho názoru, že v predmetnej veci existujú zákonom stanovené dôvody zrušenia manželstva. V konaní bolo nepochybne preukázané, že manželstvo účastníkov je hlboko a trvale rozvrátené, pričom nie sú reálne predpoklady zlepšenia vzájomných manželských vzťahov a ďalšieho manželského spolužitia. Ide nepochybne o dlhodobý

rozvrat, pričom príčinu je nutné vidieť v rozdielnych povahách účastníkov a v rozdielnych názoroch, pre ktoré dochádzalo medzi manželmi k nedorozumeniam, a ktoré následne vyústili do citového odcudzenia.

10. Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti prispievať na jeho výživu alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

11. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

12. Podľa § 75 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

13. Pokiaľ ide o zverenie maloletých do osobnej starostlivosti matky (navrhovateľky) k tomuto rozhodnutiu nemal v konaní výhrady otec maloletých detí ani opatrovník maloletých detí, preto sa odvolací súd stotožnil s rozhodnutím súdu v tejto časti, keď nepochybne takéto rozhodnutie predovšetkým v záujme maloletých detí, o ktoré sa matka doposiaľ bez akýchkoľvek nedostatkov stará, pričom súd zohľadnil správne aj názor maloletých detí, ktoré žiadali, aby naďalej mohli žiť v spoločnej domácnosti s matkou.

14. Odvolací súd preskúmaním rozsudku v časti určenia výživného otca na maloleté deti oboznámením sa s obsahom spisu ako aj preskúmaním otázok, ktoré boli v odvolaní vznesené riadiac sa zásadami obsiahnutými v ust. § 62 ods. 1 a 4 Zákona o rodine sa nestotožnil s výškou výživného určenou súdom prvej inštancie otcovi maloletých detí. Súdom prvej inštancie bolo zistené, že mal. S. navštevuje tretí ročník Francúzskeho bilingválneho gymnázia v Trenčíne, stravuje sa v školskej jedálni, platí príspevok ZRPŠ 30 eur, skladá sa na stužkovú po 10 eur mesačne, navštevuje doučovanie z matematiky a fyziky, za ktoré platí 40 eur mesačne, má výdavky na telefón, antikoncepciu, kontaktné šošovky, pričom z dôvodu zdravotných problémov každoročne navštevuje kúpele s výdavkom 100 eur. Nosí okuliare, s čím má spojené zvýšené výdavky a výdavky má aj s návštevou zubára. V súvislosti s návštevou školy má zvýšené náklady na sprievodné akcie, napr. v septembri 2016 sa zúčastnila zahraničného poznávacieho zájazdu do Škótska, ktorý stál 480 eur a vreckové 200 eur. Má výdavky na stravu, ošatenie, hygienické, kozmetické potreby a vreckové. Mal. Natália navštevuje piaty ročník základnej školy, kde platí ZRPŠ 15 eur ročne, stravuje sa v školskej jedálni, kde za obedy platí mesačne 19 eur, navštevuje základnú umeleckú školu, kde platí 90 eur ročne a za krúžok gitary platí 20 eur mesačne, má výdavky na telefón, ďalej na okuliare a zubára. Na cestovné vynakladá 10 eur mesačne. Má taktiež ako staršia sestra výdavky na stravu, ošatenie, hygienické, kozmetické potreby a vreckové. Maloleté deti žijú v spoločnej domácnosti s matkou, ktorá dosahuje priemerný zárobok 554,30 mesačne, hradí všetky náklady súvisiace s bývaním, a to zálohové platby 141 eur mesačne, električka 22 eur, plyn 16 eur, internet 33 eur, poistenie bytu 8 eur mesačne. U otca súd vychádzal zo skutočnosti, že od 07.11.2016 je zamestnaný na Malte, za november 2016 dosiahol zárobok 821,33 eur, v decembri 2016 v sume 1 151,33 eur. Podľa dohody so zamestnávateľom sa jeho mzda bude zvyšovať o 250 eur ročne až do sumy 14 560 ročne. Na Malte si platí nájomné za byt 450 eur mesačne, kde pri podpise nájomnej zmluvy uhradil kauciu 450 eur, platí internet 15 eur a energie asi 35 eur mesačne. Otec je vlastníkom aj bytu na Slovensku, ktorý vypožičal známemu, pričom tento za byt hradí iba energie v sume 130 eur mesačne. Súd prvej inštancie napriek tvrdeniu otca maloletých detí, že za byt nedostáva od svojho známeho žiadne nájomné bral v úvahu, že nájomné v obdobných bytoch sa pohybuje do 500 eur mesačne, a preto aj takúto sumu započítaval ako príjem, ktorý by otec maloletých detí mohol získavať ako majetkový prospech.

15. Berúc v úvahu všetky skutočnosti výživné stanovené otcovi maloletých detí súdom prvej inštancie považoval odvolací súd za nezodpovedajúce zásadám stanovených v § 75 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie je zrejmé, že otec maloletých detí dosahuje príjem okolo 1.100 eur a zohľadniac aj jeho príjem, ktorý by mohol mať z prenájmu bytu s poukazom na odôvodnené potreby maloletých detí, bol odvolací súd toho názoru, že výživné od otca zodpovedajúce týmto odôvodneným potrebám detí s prihliadnutím na skutočnosť, že vyživovaciu povinnosť k deťom má aj ich matka a s poukazom na všetky uvedené skutočnosti je dôvodné určiť v sume 240 eur mesačne na mal. S. a v sume 180 eur mesačne na mal. L., s ktorou výškou výživného v konaní

pred súdom prvej inštancie súhlasila na základe návrhu kolízneho opatrovníka aj matka maloletých detí. Takto určená výška výživného je nepochybne dostačujúcou na hradenie všetkých odôvodnených potrieb maloletých detí vrátane ich zvýšených výdavkov v súvislosti u mal. S. s návštevou bilingválnej školy, zdravotného stavu, nosenia okuliarov a u mal. L. v súvislosti s nosením okuliarov a navštevovaním základnej umeleckej školy. Takáto výška výživného od otca maloletých detí pre deti v súčasnosti teda zodpovedá primeraným a objektívne zisteným potrebám detí ako aj schopnostiam a možnostiam otca maloletých detí plniť si vyživovaciu povinnosť. Na druhej strane odvolací súd nepovažoval za dôvodnú námietku otca maloletých detí, že výživné malo byť určené vo výške 120 eur na mal. S. a vo výške 100 eur mesačne na mal. L. tak, ako túto určil súd prvej inštancie v konaní 31P/198/2015 rozsudkom z 31.05.2016, keď otec maloletých detí mal za to, že od tohto rozhodnutia u maloletých detí nedošlo k žiadnej výraznejšej zmene pomerov. V tomto smere zhodne so súdom prvej inštancie odvolací súd poukazuje na to, že došlo k zásadnej zmene pomerov predovšetkým u otca maloletých detí, ktorý bol v čase predchádzajúceho rozhodnutia súdu prvej inštancie nezamestnaný a iba očakával dávky v nezamestnanosti vo výške 600 až 700 eur, pričom takéto dávky otcovi ani neboli priznané, teda v uvedenom čase bol nezamestnaný a bez príjmu, pričom v súčasnosti je jeho príjem asi 1 100 eur iba zo zamestnania, pričom k zmene pomerov došlo aj u mal. L., ktorá od 01.09.2016 navštevuje druhý stupeň základnej školy, čím nepochybne došlo k nárastu jej potrieb.

16. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o určení výživného otca na mal. deti na čas po rozvede podľa § 388 CSP zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

17. V ostatných častiach odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, keď v súvislosti s napadnutím výroku o výške vyživovacej povinnosti otec maloletých detí napadol aj výrok o rozvede manželstva účastníkov, a preto v konečnom dôsledku odvolací súd preskúmaval celý rozsudok súdu prvej inštancie, pričom voči výroku, ktorým súd prvej inštancie neurčil styk otca s maloletými deťmi, otec maloletých detí nevzniesol v odvolaní žiadne námietky.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP a § 52 CMP a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu podľa § 370 a nasl. CMP.